

The Islamic Republic of Iran and the Revolution in Military Affairs: Normative Origins

Vol. 10
Spring 2024

Mohammad Javad Izadi ¹ | Yousof Qorashi ²

Research Paper

Received:
29 April 2024
Revised:
19 May 2024
Accepted:
15 June 2024
Published:
20 June 2024
P.P: 113-140

ISSN: 2008-3564
E-ISSN: 2645-5285

Abstract

It has been nearly a decade that Iran's regional policies have been drawn the attention of a range of intra-and-extera regional actors. The main concern of these actors are Iran's military measures, which are included in the strategic literature under the category of Revolution in Military Affairs (RMA). Due to the fact that Iran is part of the Middle East region, which has experience tremendous changes in the last decade, have added to the complexity and greatly affected the calculations of the actors involved in the region. This research, by raising the question that "What is the normative origin of the revolution in the military affairs of the Islamic Republic of Iran?", intends to provide a normative explanation of Iran's military policies, contrary to the approaches of the mainstream of the International Relations. The findings of this article are based on the proposition that the national and religious ideas of Iranians have made the pursuit of RMA inevitable, and in other words, this phenomenon originated from the basis of Iranian identity. On this basis, idealism, independence, xenophobia, cosmopolitanism, and self-reliant emerged from national ideas that combined with the occurrence of the Islamic Revolution and synergism with religious foundations, including anti-arrogance, defense of the oppressed, the principle of Nay-e-Sabil, and the predominance of Good over Evil in the military arena. This article has a descriptive-analytical nature and library resources have been used to collect data.

Keywords: Islamic Republic of Iran, Revolution in Military Affairs, normative theory, national identity, religious identity.

1. Graduated, Regional Studies, Shiraz University, Shiraz, Iran
2. Corresponding Author: Assistant Professor, Department of Political Science, School of Law and Political Science, Shiraz University, Shiraz, Iran.
Qorashi@shirazu.ac.ir

Cite this Paper: Izadi, M.J & Qorashi, Y (2024). The Islamic Republic of Iran and the Revolution in Military Affairs: Normative Origins. *Crisis Management and Emergency Situations*, 1(10), 141–164.

Publisher: Imam Hussein University

Authors

This article is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](#) (CC BY 4.0).

۱

جمهوری اسلامی ایران و انقلاب در امور نظامی: خاستگاه‌های هنجاری

محمدجواد ایزدی^۱ | سید یوسف قرشی^۲سال دهم
پیاپی ۱۴۰۳

مقاله پژوهشی

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۴/۱۰
تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۰۴/۳۰
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۴/۲۶
تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۰۴/۰۳
صفحه: ۱۶۱-۱۶۴شایعه: ۵۰۷۲-۲۶۴۵
کاترورنیکی: ۲۰۰۸-۴۵۴۸

چکیده

نژدیک به یک دهه است که سیاست‌های منطقه‌ای ایران بیش از گذشته مورد توجه طیفی از کنشگران اعم از کنشگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای قرار گرفته است. تمرکز این کنشگران به طور عمده معطوف به فعالیت‌های نظامی ایران است. این فعالیت‌ها که در ادبیات استراتژیک ذیل مقوله انقلاب در امور نظامی قرار می‌گیرد، به سبب واقع شدن ایران در منطقه غرب آسیا که در دهه اخیر تحولات غیرقابل‌باوری را به خود دیده است، بر پیچیدگی تحولات افزوده و محاسبات کنشگران درگیر در منطقه را بهشدت از خود متأثر کرده است. این پژوهش با مطرح ساختن این پرسش که «انقلاب در امور نظامی جمهوری اسلامی ایران از چه خاستگاه هنجاری برخوردار است» در صدد است برخلاف رویکردهای جریان اصلی روابط بین‌الملل، تبیینی هنجاری از سیاست‌های نظامی ایران ارائه دهد. یافته‌های این مقاله بر این گزاره استوار است که انگاره‌های ملی و دینی ایرانیان، پیگیری انقلاب در امور نظامی را اجتناب‌ناپذیر کرده است و به سخن دیگر، این پدیده از بنیان هویتی ایرانیان سرچشمه گرفته است. بر این مبنای، آرمان‌گرایی، استقلال‌خواهی، بیگانه‌ستیزی، جهان وطن‌گرایی و خودمحوری برگرفته از انگاره‌های ملی است که با پیروزی انقلاب اسلامی و هم‌افزایی با آموزه‌های دینی از جمله استکبارستیزی، دفاع از مظلومان، نفی سلطه و غلب حق بر باطل در عرصه نظامی نمایان گردید. ماهیت این نوشتار توصیفی تحلیلی است و برای گردآوری داده‌ها از منابع کتابخانه‌ای بهره گرفته شده است.

کلیدواژه‌ها: جمهوری اسلامی ایران، انقلاب در امور نظامی، نظریه هنجاری، هویت ملی، هویت دینی.

۱. فارغ‌التحصیل، رشته مطالعات منطقه‌ای، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

۲. نویسنده مسئول؛ استادیار گروه علوم سیاسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

Qorashi@shirazu.ac.ir

استناد: ایزدی، محمدجواد و قرشی، سید یوسف (۱۴۰۳)، جمهوری اسلامی ایران و انقلاب در امور نظامی: خاستگاه‌های هنجاری، دولت پژوهی ایران معاصر، ۱(۱۰)، ۱۶۱-۱۶۴.

نویسنده

ناشر: دانشگاه جامع امام حسین (ع)

این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License- CC BY) در دسترس شما قرار گرفته است.

۱- مقدمه و بیان مسئله

انقلاب در امور نظامی ۱ را یک رخداد معطوف به جهان معاصر می‌دانند. این رخداد ناظر به یک نوآوری نظامی انقلابی یا شدید است. البته اصطلاح «انقلاب» به معنی تغییر سریع نیست، بلکه به این معنی است که آن تغییر به حدی عمیق است که از حتی ماهیت روش‌های قدیمی را منسوخ می‌کند و آماج را بیش از پیش دچار هراس و نگرانی می‌کند.

تاریخ در دوره یونان باستان، دوره دولت - ملت مدرن و در نهایت در هزاره سوم میلادی نشان از آن دارد که تقابل موجودیت‌های سیاسی اعم از اسپارت و آتن، کارتاز و روم، هابسبوگ و فرانسه، و شوروی و ایالات متحده، همگی در چهارچوب رصد و پایش توانمندی‌های نظامی رقیب به مرحله جنگ رسیده است. بعبارت دیگر، ترس از جابه‌جایی احتمالی در جایگاه آتش قدرت، سبب توسل به جنگ پیش‌دستانه توسط این موجودیت‌های سیاسی شده است. بررسی عوامل روان‌شناسی و غیرمادی که دولت‌ها را به سمت ارتقا توانمندی نظامی سوق می‌دهد از چنان اهمیتی برخوردار است که بخش از تلاش‌های پژوهشگران جریان‌های انتقادی و هنجراری روابط بین‌الملل را معطوف به خود کرده است.

ایرانِ اسلامی به‌مثابه یک دولت - ملت و موجودیت سیاسی هم در تعامل با پدیده اندیشه امور نظامی بوده است. با گذشت بیش از چهار دهه از انقلاب اسلامی در ایران با تکیه بر اندیشه‌های امامین انقلاب و متخصصین حوزه دفاعی و امنیتی معطوف به ضرورت‌های جامعه بین‌الملل و ارتقا جایگاه ایرانِ انقلابی، ارتقا توانمندی نظامی در داخل به نحوی پیگیری شده که مضاف بر نیاز مختلف نهادهای نظامی از جمله کلاس‌های گوناگون موشک با برد کوتاه، میانی و بلند برد و همچنین بالستیک، گونه‌های مختلف تانک و تسليحات ضدتانک، کشتی نظامی و ناوچه، در قلمرو ادوات دریایی، موشک و اژدر ساحل به دریا و بالعکس، هوایپیمای نظامی با سرنشین و پهپاد، سامانه‌های الکترونیکی جنگ و مبارزه سایبری، سیستم‌های ثابت، متحرک و زیرزمین به منظور پرتاب موشک، سامانه ضد هوایی فوق مدرن و گونه‌های پیشرفته را دار، این ادوات نظامی به سایر کشورها هم صادر شده است. فارغ از ماهیت این تحولات نظامی، آنچه اهمیت مضاعف دارد،

بررسی و مطالعه خاستگاه و دلائل هنجاری اتخاذ تحول مستمر در امور نظامی توسط جمهوری اسلامی ایران است. به بیان دیگر، انقلاب در امور نظامی در ایران از چه بینان هنجاری برخوردار است؟

در پژوهش حاضر، نویسنده‌گان با اولویت دادن به ماهیت هنجاری و هویت ترکیبی رهبران و جامعه ایرانی که به طور هم‌زمان برآمده از ارزش‌های انقلابی – اسلامی و ایرانی – باستانی است، بینان‌های انقلاب در امور نظامی در جمهوری اسلامی ایران را شناسایی و موجه به ارزش‌ها و انگاره‌های مزبور می‌کنند. بدین منظور در ابتدا به چهارچوب نظری متناسب با مورد مطالعاتی پرداخته می‌شود که نظریه هنجارگرای اسلامی است. سپس با اتكا به مفهوم انقلاب در امور نظامی، نسبت جمهوری اسلامی ایران با این پدیده بررسی می‌شود. در نهایت، عناصر مؤثر هویتی – هنجاری در پیگیری سیاست انقلاب در امور نظامی مورد اشاره قرار می‌گیرد.

۲- پیشینه پژوهش

سخن‌گفتن از دگرددیسی نظامی که در قالب انقلاب در امور نظامی از آن یاد می‌شود، به کرات در پژوهش‌های فناورانه، اقتصادی، نظامی و حتی سیاسی صورت گرفته است. اما آنچه کمتر مورد توجه واقع شده است مبانی و دلائل تمرکز جمهوری اسلامی ایران بر انقلاب در امور نظامی است. شایسته است به آثاری همچون *الگوی راهبردی دفاعی* مبتنی بر اندیشه دفاعی حضرت امام خمینی (ره) (کرم‌نیا، ۱۳۹۶)، «بررسی امنیت نظامی در گفتمان فرماندهی معظم کل قوا امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی)» (رشید زاده، ۱۳۹۳) و «فرهنگ راهبردی جمهوری اسلامی ایران» (Cain, 2002) اشاره شود که قربات محتوایی با پژوهش حاضر دارند. لکن نکته حائز اهمیت آن است که در آثار موجود از یک سوتلاش شده تا رفتارهای نظامی ایران صرفاً در چهارچوب سیاست قدرت با محتوای ایدئولوژیک تبیین شود که عمدتاً در آثار اندیشمندان آمریکایی و اروپایی منعکس شده است؛ و از سوی دیگر، آثار اندیشمندان ایرانی متمرکز بر آموزه‌های دینی، در وجاht بخشیدن به سیاست‌های دفاعی ایران کوشانده‌اند. به نظر می‌رسد، برای ایجاد فهم دقیق تر از آنچه جمهوری اسلامی ایران در عمل انجام می‌دهد، نیازمند استفاده از عناصر تاریخی و ملی ایرانیان هستیم که در هم‌افزایی با عناصر دینی، توجیه کننده قوی‌تری برای فهم رفتار نظامی ایران برای

غیرایرانیان باشد. این کاستی در پژوهش حاضر بر طرف شده است. در جدول زیر تفصیل بیشتری از محتوای آثار موجود آمده است.

جدول ۱. پیشینه پژوهش

ردیف	نویسنده/ نویسنده‌گان (سال پژوهش)	عنوان پژوهش	روش شناسی پژوهش	مهم‌ترین یافته‌ها و نتایج مرتبط با پژوهش
۱	کرم‌نیا (۱۳۹۶)	الگوی راهبردی دفاعی مبتنی بر اندیشه دفاعی حضرت امام خمینی (ره)	تحلیل محتوا	در چهارچوب اندیشه امام خمینی (ره) اشتغال به امور دفاعی یک واجب عینی است.
۲	رشید‌زاده (۱۳۹۳)	بررسی امنیت نظامی در گفتمان فرماندهی معظم کل قوا امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی)	پیمایش	اقتدار فرماندهی و رهبری ولی‌امر مسلمین و اطاعت غاییت‌مدارانه فرماندهان مهم‌ترین عامل ارتقا امنیت نظامی است.
۳	Ostovar (2009)	Guardians of the Islamic Revolution Ideology, Politics, and the Development of Military Power in Iran (1979–2009)	جامعه‌شناسی تاریخی	در ایران پسا انقلاب، میانارتقاء قدرت نظامی و منازعات سیاسی ارتباط مستقیم وجود دارد.
۴	Cain (2002)	Iran's Strategic Culture and Weapons of Mass Destruction: Implications for US Policy	جامعه‌شناسی تاریخی	تلاش ایران برای دستیابی به بمب هسته‌ای ریشه در فرهنگ استراتژیک این کشور دارد و رهبران آمریکا از درک آن ناتوانند.

۳- چارچوب نظری

برای سال‌های متتمادی نگاه و روش‌های مسلط بر روابط بین‌الملل بر اثبات‌گرایی و مقوله‌ای تحت عنوان تبیین‌گرایی استوار بود. (9: Dunne, Kurki, & Smith, 2021) در این دوران، با تسلط نظریه‌های جریان اصلی در نظام بین‌الملل و تمرکز بر «عینیات» و «هست‌ها»، توجه به «انگاره‌ها» و «باید‌ها» بسیار کم‌رنگ بود. اما در میانه دهه ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ در پی مناظرات روش‌شناختی میان نظریه‌های خردگرا/اثبات‌گرا و تأمل‌گرا/پسااثبات‌گرا از روابط بین‌الملل، نظریه بدیلی به نام نظریه هنجارگرا پا به حیات گذاشت. (64: Öztürk, 2023) در این چهارچوب، نظریه هنجاری بر خلاف نظریه‌های جریان اصلی، در ابتدا به مبانی هنجاری - اخلاقی می‌پرداخت و سپس چگونگی ارتقا تعهدات و مسئولیت انسانی و اخلاقی موجودیت‌ها در روابط بین‌الملل را دنبال می‌کرد (Cochran, 2009: 1-2). براین اساس می‌توان مدعی شد که نظریه هنجاری روابط بین‌الملل صرفاً به تبیین پدیده‌ها اهتمام ندارد بلکه مبین باشته‌هایی است که کنش کشورها در عرصه بین‌المللی در آن شکل می‌گیرد. (smith, 2009: 113).

نظریه هنجاری واجد ویژگی‌هایی از جمله رد انگاره وحدت یا اصالت علم، نفی گزاره توجه به قوانین عام اجتماعی، تردید در روش تجربی معطوف به مشاهده و آزمایش و در نهایت، عدم پذیرش اصل جداسازی ابزه و سوژه است. (زرگر، ۶۱۴-۶۱۵: ۱۳۸۶) این گونه نظریه در عمدۀ آثار در پرتو مفهومی همچون «جنگ عادلانه» و مصاديق آن بازنمایی شده است. (Kauppi, 2023: 206-208)

بی‌تردید آنچه از حیث بومی مهم می‌نماید این است که تحولات مزبور، فضا را برای ورود نظریه‌های هنجاری خارج از پارادایم غربی از جمله نظریه اسلام محور روابط بین‌الملل مهیا کند. از نظر ماهیتی، نظریه اسلام محور روابط بین‌الملل هم‌زمان وجهی تبیینی دارد؛ یعنی به تحلیل «هست‌ها» می‌پردازد و مضاف بر آن بر «باید‌ها» تکیه می‌کند، یعنی در صدد ارتقا وضعیت حاکم بر نظام بین‌الملل است. با چنین ملاحظه‌ای می‌توان نظریه اسلام محور روابط بین‌الملل را برخوردار از جنبه‌های هنجاری دانست چرا که به هنجارها و ارزش‌های اسلامی توجه می‌کند و همچنین در صدد به کارگیری موازین، اصول و اندیشه‌های اخلاق محور در روابط بین‌الملل است که نمود آن

تأسیس یک نظام بین‌الملل عادلانه، سعادت و کمال فردی و جمعی بشریت می‌باشد (دهقانی فیروزآبادی، ۱۳۸۹: ۱۳۳).

در خصوصیات ماهیت نظام بین‌الملل که در نظریه‌های جریان اصلی روابط بین‌الملل مبتنی بر جنگ و صلح تحلیل می‌شود، اسلام به صورت اعتدالی و میانه به این دو مفهوم توجه دارد. در اسلام جنگ معلول غلبه غریزه بر فطرت است (سید قطب، ۱۳۶۸، ۵۲) و رسیدن به صلح و جلوگیری از جنگ در رابطه منطقی بین غریزه و فطرت محقق می‌شود. (برزنونی، ۱۳۸۴: ۸۷-۸۶) بنابراین اسلام نیز به جنگ و تنازع دائمی همچون رئالیست‌ها معتقد است و به صلح همیشگی ایده‌الیستی باور ندارد. به بیان دیگر، در نگاه اسلام، جنگ امری طبیعی محسوب می‌شود که برای مصون ماندن یا بقا، تقویت بنیه نظامی و افزایش قدرت اجتناب ناپذیر است.

ارتقا یا بیشینه‌سازی قدرت در عصر مدرن در پرتو مفهوم «انقلاب در امور نظامی»^۱ صورت می‌گیرد که تقریب نسبتاً مناسبی با آموزه‌های دینی دارد. اما در ادبیات نظامی و علمی، ریشه این مفهوم به انقلاب تکنیکی باز می‌گردد که توسط نیکلای اوگارکف^۲، استراتژی پرداز روس ناظر به تغییر اساسی در کاراکتر و اجرای عملیات نظامی با اتکا به سلاح‌های هسته‌ای پیشرفت، توسعه سلاح‌های متعارف معطوف به حمله دقیق دوربرد و فناوری اطلاعات بکار رفت (German, 2023: 42). در نقطه مقابل، وزیر اسبق دفاع ایالات متحده ویلیام کوهن، انقلاب در امور نظامی را معطوف به تغییر در استراتژی‌ها، دکترین‌های نظامی، آموزش‌ها، سازمان‌ها، تجهیزات عملیاتی و تاکتیک‌های یک کشور برای رسیدن به اهداف نظامی چشمگیر به شیوه‌ای نوین می‌داند (Bacevich, 2000: 16-22). علاوه بر این، ارل تیلفورد، از اعضای نیروی هوایی ارتش ایالات متحده بر این باور است که انقلاب در امور نظامی به انقلاب مبنای در شیوه ساماندهی مؤسسات و نهادهای نظامی، تسلیحات، ادوات، آموزش شیوه جنگ، تدبیر و هدایت جنگ با اتکا به عوامل سیاسی، اقتصادی و اجتماعی و فنی می‌باشد (Tilford, 2013: 34).

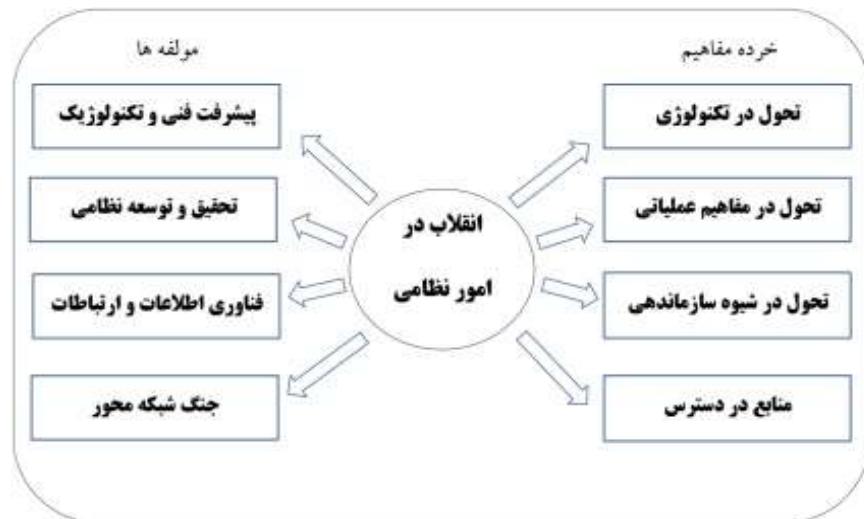
¹ Revolution in Military Affairs (RMA)

² Nikolai Ogarkov

همچنین اندرو مارشال ۱، استراتژیست آمریکایی با تأکید بر بعد فناورانه از چهار ویژگی انقلاب در امور نظامی همچون توانمندی در برد و دقت بالای سلاح‌ها ناظر به سامانه‌های پرتاپی، توانمندی در تولید گستره وسیعی از تسليحات با توان نابود‌کنندگی حداقلی و حداکثری، فناوری تسليحات نامرئی و پنهانی جهت استقرار نیروها، و سامانه‌های اطلاعات و یکپارچه‌سازی سیستم‌ها سخن می‌گوید (Gotz, Atwardt, 2008: 20).

اما در نهایت می‌توان گفت که انقلاب در امور نظامی پروسه‌ای است که در آن یک تغییر و تحول و دگرگویی فراگیر و اساسی در حوزه نظامی ایجاد می‌کند. این دگرگویی در فناوری‌های نظامی، نظام عملیات و نحوه ساماندهی منابع در اختیار به صورت پیوسته با دگرگویی‌های وسیع سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و علمی هم‌زمان است. این مفاهیم و مؤلفه‌ها را می‌توان در شکل زیر به تصویر کشید.

نمودار ۱- نمودار مفهومی انقلاب در امور نظامی (ترسیم از نگارندگان)

1 Andrew Marshall

۴- روش پژوهش

پژوهش حاضر ماهیتی تبیینی دارد و از استراتژی پژوهشی علی استفاده می‌کند. قدر مسلم پژوهش‌های حوزه علوم اجتماعی همانند علوم طبیعی علل رابطه تقدمی با معلوم‌ها ندارند و همچنین پدیده‌های اجتماعی صرفاً متأثر از یک علت نیستند. با مفروض پنداشتن این موارد، در این مقاله قرار است دلائل اتخاذ سیاست نظامی توسعه محور از جمهوری اسلامی ایران بررسی شود. داده‌ها نیز ماهیت کتابخانه‌ای دارند و پژوهشگران با گردآوری آن‌ها به اثبات فرضیه نزدیک می‌شوند.

به منظور پاسخ‌گویی به سؤال اصلی پژوهش (انقلاب در امور نظامی در جمهوری اسلامی ایران بر چه مبانی هنجراری استوار است؟) ابتدا به بحث مفهومی و در نهایت به کاربست موضوعی پرداخته می‌شود.

۵- جمهوری اسلامی ایران به مثابه دولت پیشو در انقلاب در امور نظامی

تحول در شیوه سازماندهی، تحول در مفاهیم عملیاتی، تحول در منابع در دسترس و تحول در تکنولوژی و فناوری نظامی چهار مؤلفه انقلاب در امور نظامی را بازنمایی می‌کنند. انقلاب در امور نظامی دارای مؤلفه‌هایی نظری پیشرفته فنی و تکنولوژیک، تحقیق و توسعه نظامی گسترده، فناوری اطلاعاتی و ارتباطاتی و جنگ شبکه محور نیز می‌باشد. در این چهارچوب می‌توان انقلاب در امور نظامی در جمهوری اسلامی ایران را معطوف به مؤلفه‌های زیر دانست:

۱-۱- تحول در شیوه سازماندهی

یکی از مؤلفه‌های انقلاب در امور نظامی دگرگونی در شیوه سازماندهی نیرو و شیوه جنگ است. در واقع، بعضی دولت به منظور مقابله با تهدیدها از مبارزه شبکه محور و چابک‌سازی نیرو و شیوه‌های جدید بهره می‌برند. ایران هم در سامانه‌های دفاعی در جهت تقابل با تهدیدهای موجود، استراتژی‌هایی را بکار می‌برد که در ادامه بحث بدان می‌پردازم.

۱-۱-۱- بازدارندگی فرآگیر

الگوهای مختلفی معطوف به بازدارندگی اعم از دفاع معطوف به محیط درونی، تقابل / تهاجم با دشمن فراتر از مرزها و تلفیق تدافع و تهاجم در خارج از مرزها وجود دارد. (قیصری، خضری،

فارغ از این تقسیم‌بندی، دفاع و بازدارندگی در جمهوری اسلامی ایران، همه جانبه است. دفاع همه جانبه معطوف به آماده‌سازی و استفاده از تمامی سرمایه‌های انسانی، امکانات مادی و غیرمادی جهت پیشگیری و تقابل با هر گونه تهدید و تهاجم دشمن خارجی و داخلی می‌باشد.

۲-۱-۵- مبارزه نامتقارن

مبارزه نامتقارن مستلزم به کارگیری همزمان نیروهای پیش‌بینی نشده و استفاده از سلاح‌هایی که ابزارهای دشمن برای مقابله با آن‌ها هنوز انطباق لازم را نیافرته‌اند. (حبیبی، جلفایی و ولی خانی‌دهقانی، ۱۴۰۳: ۲۲۵) این نوع مبارزه برای ایران یک ابزار دفاعی محسوب می‌شود به‌منظور تحت تأثیر قراردادن توانایی‌ها و قدرت رقیب و دشمن و همچنین استفاده از ضعف‌ها و آسیب‌پذیری‌های این موجودیت‌ها و استفاده از شیوه‌هایی که با شیوه‌های آنان مغایر باشد. (دهقانی فیروزآبادی، ۱۳۸۶: ۶۰) استراتژی‌های نامتقارن نقاطی را مورد حمله قرار می‌دهد که آماج یا قربانی، آن‌ها را شناسایی نکرده است. (آلسن، ۱۳۸۴: ۳۱۷)

در منظر مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی)، جمهوری اسلامی ایران در تقابل با استکبار جهانی در گیر یک مبارزه نامتقارن است؛ اما در نقطه مقابل، ایران بهره‌مند از عناصری همچون توکل، اعتماد به پیروزی نهایی، قدرت اراده یک انسان مؤمن و نظائر آن است که ایالات متحده فاقد آن است. همچنین از دیدگاه معظم له، جنگ نامتقارن معطوف به اراده‌های مؤمنین و کافرین است که پیروزی قطعاً متعلق به جبهه حق است. (حسینی خامنه‌ای، ۱۳۹۵) جمهوری اسلامی ایران به عنوان وارث حرکت‌ها و جریانات اسلامی نیز باید خود را همواره آماده رویارویی در نبردهای نامتجانس و نامتقارن که امری است مبتلا به کند.

۳-۱-۵- توده‌وار بودگی

پس از پیروزی انقلاب اسلامی الگوی فراگیری شکل گرفت که بر توانایی‌های درون‌زا و بومی و ایفای نقش مردم به عنوان یکی از اصلی‌ترین عناصر در حفظ کیان اسلام و انقلاب اتکا داشت (اصغری، ۱۳۸۸: ۱۱-۱۰). تقویت کمی و کیفی بسیج مردمی و نقش این نیرو در دفاع از کشور مورد تمرکز واقع شد. سهم کانونی و محوری انگاره بسیج مستضعفین در سیاست دفاعی جمهوری اسلامی ایران نیز در این راستا تفسیر می‌گردد.

قدرمسلم وجود چنین انگاره‌ای که همواره در طول حیات انقلاب اسلامی مورد اشاره صریح مقامات کشوری و لشکری قرار گرفته، ناشی از آن است که اساساً نظام برآمده از محتوای اسلامی بر توده مردم استوار است و از تکیه بر قدرت‌های بزرگ و اتحاد و ائتلاف با آنان خودداری می‌کند. چنین نگاهی تعارض ماهوی و شناختی با رویکردهای اصلی روابط بین‌الملل دارد چرا که در این رویکردها، حکومت‌ها برای درامان‌ماندن از دشمنان داخلی و خارجی، قدرت خود را به یک قدرت برتر در نظام بین‌الملل پیوند می‌زنند.

۵-۲- دگرگونی در مفاهیم عملیاتی

تحول در مفاهیم و سیاست‌های عملیاتی ایران از عناصر دیگر انقلاب در امور نظامی محسوب می‌شود. برخی از این مفاهیم عملیاتی در ادامه مورد بررسی قرار می‌گیرند.

۱-۲-۵- تهدید در تقابل با تهدید

اساساً در تهدیدات تمرکز بر این است که چه ارزش‌هایی از سوی دشمن در محیط پیرامونی مورد تهدید واقع شده است. ایران در منطقه غرب آسیا با تهدیدهای مختلفی از جانب آمریکا و رژیم صهیونیستی روبروست که به‌منظور جلوگیری از این تهدیدها، به خلق و تقویت تهدیدهایی علیه این موجودیت‌ها دست‌زده است. از نگاه برخی پژوهشگران در سال‌های ابتدایی وقوع انقلاب اسلامی ایران، لبنان کشوری ایده‌آل برای اجرای استراتژی تهدید نیابتی ایران علیه رژیم صهیونیستی بود. (Selictar, Rezaei, 2020: 21) حزب‌الله در این کشور تأسیس شد تا تهدید علیه ایران را با تهدید پاسخ دهد. علاوه بر این، اقدام جمهوری اسلامی ایران در تأسیس گروههایی همچون حشد الشعبی که در تقابل با منافع ایالات متحده آمریکا در عراق بودند، به‌منظور تهدید آفرینی آمریکا در مرزهای ایران پس از حمله به عراق صورت گرفت. عده‌ای بر این باورند که این سیاست نظامی، ایران به متن‌له تبدیل عراق به بک لبان جدید بود. (Selictar, Rezaei, 2020: 21)

(2020: 127)

۵-۲-۲- مدیریت قدرت

رکن فرماندهی در میان نیروهای نظامی جمهوری اسلامی ایران از خصلت‌های منحصر به فردی برخوردار است. رکن فرماندهی در جمهوری اسلامی ایران دارای ابعاد فراگیرتر جسم و روح و

ذهن است. مقام معظم رهبری نیز در دیدار فرماندهان نظامی و انتظامی می‌فرمایند: «فرماندهی، فقط فرمان‌دادن نیست که بکن یا نکن. فرماندهی، یک امر معنوی، یک نوع رهبری، یک نوع اداره همه‌جانبه و یک چیز متکی به ذهن و احساس و عمل و جسم و روح و با سازماندهی و شکل سازمانی صحیح است.» (حسینی خامنه‌ای، ۱۳۶۹)

۳-۵-۱- دگرگونی در منابع در اختیار

دگرگونی در منابع در اختیار با اتکا به تدبیر و ساماندهی آنها در زمرة اجزای دیگر انقلاب در امور نظامی کشورها قرار می‌گیرد. به طور کلی، مؤلفه‌های دگرگونی در منابع در اختیار جمهوری اسلامی ایران ناظر به موارد زیر است:

۳-۵-۲- خودبستگی مبنامحور

اندیشه خودکفایی در دوران قبل و بعد از انقلاب به ویژه تجربه حمله عراق به ایران و جنگ تحمیلی ریشه داشته است. بنیه نظامی ایران در آن زمان از حیث تسليحاتی متکی بر سلاح‌های خریداری شده از غرب و غالباً ایالات متحده در دوره قبل از انقلاب بود. چالش تأمین قطعات و تجهیزات خریداری شده، فرسایش و کاهش توان نظامی ایران در جنگ را سبب می‌شد. (ترابی و رضایی، ۱۳۹۰: ۱۵۶). فرموده حضرت امام خمینی (ره) مبنی بر «ایستادن بر روی پای خود» در حوادثی همچون جنگ نیز مؤید این امر است (صحیفه امام، ۱۳۷۹، ج ۲۱: ۲۸۳). براین اساس بود که صنایع دفاعی جمهوری اسلامی ایران به سوی بومی شدن و خوداتکایی سوق یافت.

۳-۵-۳- بازسازی تکنولوژیک

اتکا به امکانات و منابع در اختیار و بهره‌گیری از تکنیک مهندسی معکوس به منظور تولید تجهیزات مشابه و در مقام بعد پیشرفتۀ تر یکی از اقدامات متخصصین نظامی ایران است. مطالعه دقیق تجهیزات موجود و ساخت نمونه‌ای بالاتر و کاراتر بدون وابستگی به دیگران مسیری بود که جمهوری اسلامی ایران علی‌رغم وجود تحریم‌های گسترده انتخاب کرد.

نخستین بار در دوران دفاع مقدس در تقابل با حملات موشکی عراق بود که مقدمات و ضرورت سرمایه‌گذاری در ایجاد یگان موشکی مطرح شد. در این زمان گروهی ۱۳ نفره در طی

دو ماه برای آموزش تاکتیک‌های ساخت و استفاده از موشک به سرپرستی سردار شهید حسن تهرانی مقدم به سوریه عازم شدند. در هنگام بازگشت، این هیأت با استفاده از مهندسی معکوس موشک‌های اسکاد روسی و کره شمالی قادر به تولید اولین موشک‌های ایرانی شدند. این امر مقدمه‌ای برای توسعه دانش و فناوری موشک‌های بالستیک و کروز پیشرفته و نقطه‌زن شد. زمین نشین کردن پهپاد ارکیو ۱۷۰ ایالات متحده در سال ۱۳۹۱ و بازسازی نمونه‌های مترقی‌تر با استفاده از تکنولوژی جدیدتر نمونه دیگری از این دست از اقدامات است.

۴-۵- دگرگونی در فناوری‌های نظامی

دگرگونی در فناوری‌های نظامی به عنوان عنصر برونزا، نمود عینی انقلاب در امور نظامی تلقی می‌شود. در جمهوری اسلامی ایران نیز دگرگونی در فناوری‌های نظامی به مثابه یکی از عناصر انقلاب در امور نظامی قابل رویت است. در این راستا، موارد زیر قابل بیان است.

۴-۱- نوآوری فنی و علمی نظامی

نگاه ویژه و راهبردی به نوآوری‌های فنی و علمی نظامی، در سال‌های پس از جنگ تحملی و مهیا شدن زمینه به منظور انجام فعالیت‌های پژوهشی و صنعتی شکل گرفت. عنصر پیشرفت و نوآوری همواره مورد اهتمام رهبران انقلاب اسلامی بوده است. به عنوان نمونه، حضرت امام خمینی (ره) اشاره می‌کند که ایران در شرایط جنگ و محاصره توانسته نوآوری‌های نظامی داشته باشد و باید این موارد را ادامه دهد. (صحیفه نور، ۱۳۷۹، جلد ۲۱: ۹۶) مقام معظم رهبری نیز کراراً بر ضرورت نوآوری تأکید نموده‌اند. به عنوان مثال، معظم‌له سال ۱۳۸۷ را سال شکوفایی و نوآوری نام نهادند و نوآوری را در جامعه، علی‌الخصوص در محیط علمی و آکادمیک موردن‌توجه قرار دادند. (حسینی خامنه‌ای، ۱۳۸۷)

۴-۲- تحقیق و توسعه گستردگی نظامی

برنامه ششم نیروهای مسلح بر دانش‌بنیان نمودن این نیروها و توسعه علوم، تحقیقات و فناوری‌های راهبردی دفاعی و امنیتی با اتکا به جهش علمی و فناوری تأکید می‌کند. مراد از تحقیق و توسعه در نیروهای مسلح ایران، دستیابی به جایگاه اول از حیث قدرت در منطقه غرب آسیا و

متعاقباً پانزده قدرت برتر جهان در قلمرو دانش، علوم و فناوری نظامی است. برنامه اقدام ایران در همین راستا ناظر به موارد زیر است (برنامه ششم نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۹۵):

- افزایش مسالمت نیروهای مسلح در تأسیس قرارگاه پیشرفت علمی.

- توسعه زیرساخت‌ها، جذب نخبگان علمی بسیجی، تأسیس شهرک‌های علمی - پژوهشی و

احادث ۱۰ هزار شرکت غیرمتمرکز.

- افزایش سهم تحقیقات تا نیل به $\frac{3}{5}$ درصد کل اعتبارات نیروهای مسلح.

- حصول جایگاه اول در علوم دفاعی - امنیتی و همچنین مقام برتر در علوم و فناوری‌های اصلی دفاعی در منطقه و قرارگرفتن در زمرة ۱۵ کشور برتر جهان با اتکا به فناوری‌های جدید و نوظهور و در راستای سند نقشه جامع علمی و دفاعی - امنیتی نیروهای مسلح.

- توسعه تعاملات عملی نیروهای مسلح با سایر نهادهای علمی.

۶- انقلاب در امور نظامی جمهوری اسلامی ایران: خاستگاه‌های هنجاری

پس از بیان مختصات نظریه هنجاری روابط بین‌الملل و نسبت اقدامات جمهوری اسلامی ایران با مقوله انقلاب در امور نظامی، در راستای پاسخ به سؤال اصلی مقاله که معطوف به علل انتخاب انقلاب در امور نظامی توسط جمهوری اسلامی ایران بود، از دو بعد ملی و دینی به این امر نگاه می‌کنیم.

۶-۱- بنیان‌های ملی

به طور کلی مؤلفه‌های ملی ایرانیان معطوف به آرمان خواهی، باور به شکست‌ناپذیری، ایران به مثابه قدرت بزرگ، اعتمادناپذیری «دیگری» و نفی هژمونی است.

۶-۱-۱- آرمان خواهی

ایران برخاسته از تمدنی کهن است که در آن همواره جهان‌بینی تعارضی و درگیری میان خیر و شر یا اهورا و اهریمن رایج بوده است (قادری، ۱۳۷۸: ۱۹). در ایران پیش از اسلام، آموزه‌هایی همچون عدالت‌خواهی، مراعات زیرستان، نیک‌اندیشی، نیک‌گفتاری و نیک‌پنداری و اهتمام به مسائل معنوی و به تعبیری، پیوند نظم آسمانی به زمین و تقدس نجات زمین از ظلم مورد توجه واقع

شده است (رجایی، ۱۳۷۵: ۸۹-۸۸). در این کارزار، نیروهای خیر در صددند تا طرحی نو در اندازند و جهان پرفساد را بر پایه حقانیت، عدالت، برابری و معنویت دگرگون سازند. (رجایی، ۱۳۸۲: ۸۶) این باور در میان پژوهشگران وجود دارد که هرچند آرمان خواهی و خیرخواهی به عنوان یک عنصر هنجراری در میان سایر ملل هم وجود داشته است، اما وجه مشخصه ایرانیان معطوف به عمل گرایی و اهتمام به تحقق این آرمان است (اصیل، ۱۳۹۳: ۱۴۶-۱۴۵). بر این اساس، خصلت‌های ایران شهری ممزوج با روحیه آرمان خواهی ایرانیان، آنان را به نگاه تحولی به مسائل گوناگون سیاسی، اقتصادی و حتی نظامی سوق می‌دهد. (غفاری، شریعتی، ۱۳۸۷: ۹۵) دگرگونی و انقلاب در امور نظامی در این راستا تعییر می‌شود.

۶-۱-۲- باور به شکست ناپذیری

در زمرة خصلت‌های ایرانیان می‌توان به باور به عظمت، عزت و شکست ناپذیری اشاره کرد. توجه به عزت و بزرگی سلاطین ایرانی در اعصار مختلف و رخدادهای تاریخی نمود یافته است. عزت ایران با وقوع انقلاب اسلامی ایران و تضعیف اعتقاد به شکست ناپذیری غرب و به ویژه ایالات متحده تثییت شد. در پی پیروزی انقلاب اسلامی تصور محوری و رایج ابتناء نظام بین‌الملل بر دو ابرقدرت، خدشه‌دار شد. تصور به چالش کشیدن نظم دولتبی توسط یک کشور انقلابی که از جهت نظامی در رده پایین تر قدرت قرار گرفته بود رفته‌رفته با استمرار جمهوری اسلامی ایران به امری بدیهی تبدیل شد.

۶-۱-۳- ایران به مثابه قدرت بزرگ

اعتقاد به استمرار قدرت جهانی ایرانیان ریشه در دوام امپراطوری‌های بزرگ در تاریخ باستان ایران دارد. اغلب مردم ایران بر این باورند که سرزمین آنان از کهن‌ترین فرهنگ‌های جهان بهره‌مند بوده است که سابقه آن به قرن ششم پیش از میلاد باز می‌گردد. در آن زمان، امپراطوری ایران مشتمل بر بخش‌های گسترده‌ای از جهان، از هند تا یونان و آسیای مرکزی تا مصر بوده است. سلسله‌ها و پادشاهان ایرانی بزرگ دیگری با همین میزان نفوذ و بسط قدرت، جایگزین این امپراطوری‌ها شده‌اند که در میان آن‌ها می‌توان به پارت‌ها، ساسانیان، خلافت عرب - ایرانی عباسیان و سلسله صفویه اشاره کرد. (فولر، ۱۳۹۳: ۱۹).

اما پس از انقلاب اسلامی در ایران، نقش‌های ملی تعریف شده باستانی به نقش‌هایی همچون ام القرای جهان اسلام، حامی مستضعفین و نظائر آن بدل شد. در ادامه این باور، ایرانیان معتقدند که صرفاً مسئول ایجاد نظم و امنیت در محیط پیرامونی خود نیستند؛ بلکه فراتر از آن، وظیفه حفظ کیان یا جهان اسلام را بر عهده دارند.

۱-۴- عدم اعتماد به «دیگری»

انگاره توطئه یک چهارچوب تبیینی ناظر به رخدادهای سیاسی - اجتماعی است که به دنبال شناسایی یک توطئه خارجی و داخلی مرتبط به آن و تعین بخشی اصل توطئه به هر نوع مداخله، مزاحمت و تعارض سیاسی و مسائل مربوط به روابط انسانی - اجتماعی و حتی روانی خارجی است. (آبراهامیان، ۱۳۶۹: ۶۹) به تعبیر کاتوزیان، ایرانیان این عادت کرده‌اند که خود را در بازی شطرنج بازیکنان خارجی به عنوان مهره‌های بی‌پناه بینند. (Katouzian, 2020: 32)

براین اساس است که ایرانیان هرگونه مشکل و مضل را به دیگری نسبت می‌دهند و خود را فاقد هرگونه نقش در تحولات می‌دانند. اکثر پادشاهان، نویسنده‌گان و مورخان در دو قرن اخیر همواره بر وجود دستان نامرئی، توطئه‌چینی و نقشه‌علیه ایران و ایرانیان تأکید داشته‌اند. محمدرضا پهلوی نمونه بارز معتقدان این منظر است چرا که سقوط خود را به توطئه و نقشه غرب علیه حکومتش نسبت می‌داد. (اشرف، ۱۳۷۴: ۴۷-۷)

البته بدینی به غیر ایرانیان، دولت‌های ایرانی را از موازن‌سازی بیرونی و اتحاد باقدرت‌های بزرگ به سوی نگاه به درون و موازن‌خود بنیاد ھدایت کرده است که امری مثبت تلقی می‌شود. در موازن‌سازی درونی، تقابل با دشمنان با خوداتکایی و خودبسندگی در مسائل نظامی همراه است که مبنای برای دگرگونی و انقلاب در امور نظامی جمهوری اسلامی ایران محسوب می‌شود.

۱-۵- نفی هژمونی

هژمونی در روابط بین‌الملل ناظر به یک رهبر یا وضعیت رهبری گروهی از دولت‌های است (رضایی، شهابی و اکبرزاده، ۱۴۰۲: ۴۳) که قدر مسلم، با آن‌چه در خصوص ایرانیان گفته شد، سازگاری ندارد. چرا که ایرانیان نسبت به دنیای خارج و بیگانگان با دیده تردید و سوءظن می‌نگرند و در پاسخ به کسب استقلال و عدم همراهی با این قدرت‌ها روی می‌آورند. (فولر،

۱۳۹۳: ۱۱) ترکیب پارادوکسیکال از افتخار ایرانیان به قدمت فرهنگی و احساس قربانی بودن سبب شده تا مردم ایران از حس شدید و عمیق استقلال طلبی و فرهنگ ایستادگی در مقابل زورگویی قدرت‌های خارجی بهره‌مند باشند. (رمضانی، ۱۳۸۸: ۱۴)

ایرانیان از اینکه سیاست‌ها و راهبردهای خود را تحت ملاحظات قدرت‌های بزرگ خارجی و بیگانه تعریف کنند، احساس نارضایتی داشته‌اند. انعقاد معاهداتی مانند گلستان و ترکمنچای و قراردادهای ۱۹۰۷ و ۱۹۱۹ در طی دو قرن نوزدهم و بیستم با کشورهایی مانند انگلستان، روسیه و فرانسه و دخالت ایالات متحده در کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ در ساقط کردن دولت ملی ایران و سپس حمایت‌های این کشور از شاه در تقابل با مردم و انقلاب اسلامی شاهدی بر این ماجراست. این نگرش، بدینی و بی‌اعتمادی را به قدرت‌های بزرگ و تقابل با هژمونی در هویت ایرانیان ایجاد کرده است (مصلی نژاد، ۱۳۸۷: ۸۲). حاصل این امر نفی سایر قدرت‌ها و اتکا به توان داخلی است.

۶-۲- بنیان‌های دینی

در تکمیل مبانی هنجراری، به مهم‌ترین مفاهیم و بنیان‌های دینی که نیروی محركه انقلاب در امور نظامی ایران محسوب می‌شوند، اشاره می‌کنیم.

۶-۲-۱- طرد «غیر حق»

این اصل پذیرفته شده جمهوری اسلامی ایران دارای مستندات دینی در منابع اسلامی است. در آیه ۶۲ سوره حج (ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَ أَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ أَعْلَى الْكَيْرِ)، حق مطلق از آن خداوند دانسته شده و غیر از باری تعالی باطل تلقی شده است. همچنین مسلمانان در چهارچوب آیه ۱۹۳ سوره بقره (وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونُنَّ فِتْنَةً وَ يَكُونُنَّ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْتُهُوا فَلَا عُذْوَانِ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ) به پیکار و مقابله با کفار فتنه انگیر و فاسد رهنمود شده‌اند. در احادیث و روایات معصومین (ع) نیز تقابل دائمی میان حق و باطل مطرح شده است. در این باره امام علی (ع) در نهج البلاغه هشدار می‌دهند که تقابل با حق، سبب نابودی انسان‌ها می‌شود (نهج البلاغه، حکمت ۱۸۸).

لزوم طرد و تلاش به منظور سرنگونی موجودیت‌های باطل، در سخنان حضرت امام خمینی (ره) و مقام معظم رهبری نیز منعکس شده است. حضرت امام (ره) می‌فرمایند: «ما انقلابمان را به

تمام جهان صادر می کنیم؛ چرا که انقلاب ما اسلامی است و تا بانگ «الله‌الله و محمد رسول الله» بر تمام جهان طنین نیفکند، مبارزه هست و تا مبارزه در هر کجای جهان علیه مستکبران هست، ما هستیم». (صحیفه نور، ۱۳۷۹، ج ۲۰: ۲۳۲-۸)

همچنین مقام معظم رهبری بارها تقابل حق و باطل را مطرح کرده‌اند. معظم له انقلاب اسلامی و بهویژه جنگ تحمیلی را یکی از نمودهای این مقابله تلقی می‌کنند. مقام معظم رهبری در دیدار مردم کاشان و آران و بیدگل ابراز می‌دارند که در ظاهر جبهه‌های حق علیه باطل ییانگر جنگ با یک کشور هم جوار و دفاع از کیان ایران است، اما در حقیقت، عمل ایران به منزله دفاع از جبهه حق و عدالت در همه عالم است. (حسینی خامنه‌ای، ۱۳۸۰) بنابراین می‌توان گفت پیروزی ایران در این جنگ‌ها تبلور حقانیت جبهه حق علیه باطل است. دستیابی به پیشرفت‌های تکنولوژی‌های نظامی یا انقلاب در امور نظامی شرایط پیروزی در جنگ در برابر باطل را فراهم می‌کند.

۶-۲-۲- تولید مستمر قدرت

مقابله حق و باطل تا غلبه کامل حق بر باطل استمرار دارد، لذا ضروری است دارالاسلام برای دفاع از خود در برابر کفر و نیز برای تفوق بر آن، بینه نظامی خود را تقویت کند.

قرآن مجید در سوره انفال (آیه ۶۰) (وَ أَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَ مِنْ رَبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَ عَدُوَّكُمْ وَ آخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَ مَا تُنَفِّعُونَ مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَوْفَ إِلَيْكُمْ وَ أَنْتُمْ لَا تَظْلَمُونَ) بر ارتقاء قدرت نظامی و دفاعی تاکید ورزیده است و آن را در زمرة بایسته‌هایی می‌داند که مومنان و نیز حکومت اسلامی از آن بهره‌مند باشند. در این راسته، امام علی(ع) در بخشی از عهدنامه مالک اشتر، از نیروهای نظامی به مثابه «ذرّه‌ای استوار رعیت و زینت والیان» یاد می‌کند که بواسطه آن‌ها، دین عزیز می‌گردد (نهج البلاعه، نامه ۵۳)

در مقدمه قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نیز تأکید شده است که ارتش جمهوری اسلامی و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، در کنار حراست از مرزهای، به رسالت مکتبی یعنی جهاد در راه خدا و مبارزه در راه گسترش حاکمیت قانون خدا در جهان نیز اهتمام دارند. همچنین اصول ۱۴۷، ۱۵۱ و ۱۷۶ را ناظر به تقویت توان نظامی ایران باید قلمداد کرد.

حضرت امام خمینی (ره) در رابطه با تقویت توان دفاعی بر این باور بودند که «ملکت اسلامی باید همه اش نظامی باشد و... همه جا باید این طور بشود که یک مملکتی که ۲۰ میلیون جوان دارد، باید ۲۰ میلیون تفنگدار داشته باشد و ۲۰ میلیون ارتتش داشته باشد». (صحیفه نور، ۱۳۷۹، ج ۱۰: ۲۳۹) حضرت امام (ره) ضرورت توجه به تحول در امور نظامی را مورد تأکید قرار می‌دهند.

۶-۳-۲-۶- تعامل گرایی ضد هژمونیک

تعامل گرایی ضد هژمونیک ریشه در مبانی اسلامی دارد. آیه ۱۴۱ سوره نسا (الذینَ يَرْبَصُونَ بِكُمْ إِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِدْ عَلَيْكُمْ وَنَمْعَنْكُمْ مَنْ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا) هرگونه عملی را که باعث سلطه غیر بر مسلمانان گردد را مردود می‌شمارد. این آیه مبانی یکی از اصول روابط خارجی جمهوری اسلامی ایران محسوب می‌شود.

این امر در قانون اساسی ایران در اصل دوم، «نفی هرگونه ستمگری و ستم کشی و سلطه گری و سلطه پذیری، قسط و عدل»، در بخشی از اصل سوم، «طرد کامل استعمار و جلوگیری از نفوذ اجانب»، و در اصول ۷۷، ۷۲، ۸۱، ۱۴۵، ۸۲، ۱۵۲، ۱۴۶ و ۱۵۳ این امر به احیاء مختلف مورد توجه واقع شده است.

حضرت امام خمینی (ره) در چهار چوب باورمندی به عزت نفس مسلمانان، ابراز می‌دارند که «اصلاً راه نباید داشته باشند مشرکان و این قدرت‌های فاسد... بر مسلمین». (صحیفه نور، ۱۳۷۹، ج ۱۸: ۲۲۱). مقام معظم رهبری نیز در دیدار اعضای بسیجی هیئت علمی دانشگاه‌ها با رد سلطه گری و سلطه پذیری اعلام کردند که ملت ایران داعیه محو نظام سلطه را دارد (حسینی خامنه‌ای، ۱۳۸۹). بر اساس موارد فوق، یکی از مؤلفه‌های مهم تأثیرگذار در قانون اساسی و اندیشه رهبران انقلاب قاعده نفی سبیل است که عدم سلطه طاغوت از طریق افزایش قدرت نظامی و به تعبیر دیگر انقلاب در امور نظامی انجام می‌شود.

۶-۴- هم ساز گرایی

مطابق با آیات قرآن کریم، در نبرد حق و باطل مسلمانان باید جانب مظلومان را بگیرند. این گزاره دینی در قانون اساسی و بیانات حضرت امام (رحمه‌الله علیه) و مقام معظم رهبری به صراحت

بیان شده است و در رفتار سیاست خارجی ایران نیز منعکس شده است. قرآن مجید در آیاتی به دفاع مسلمانان از مظلومان اشاره دارد. خداوند در آیه ۷۵ سوره نساء (وَ مَالَكُمْ لَا تُقْنَاطُلُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَ الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَ النِّسَاءِ وَ الْوُلَادَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبِّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَهِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا) می فرماید: و چرا شما در راه خدا [و نجات] مردان، زنان و کودکان مستضعف مبارزه نمی کنید. امیر المؤمنین(ع) نیز در فرمان خود به مالک اشتر، مسئله کمک به نیازمندان و مظلومان را گوشزد می کند و از او می خواهد بخشی از زمان خود را به نیازمندان، ضعفا و محرومین اختصاص دهد. (نهج البلاعه، نامه ۵۲)

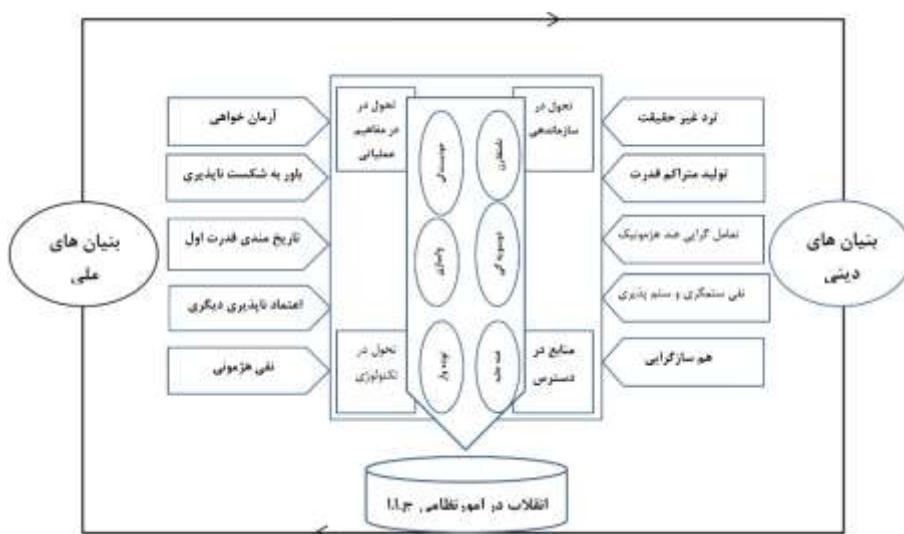
در تأیید این گزاره، اصل سوم قانون اساسی، دولت را موظف به تنظیم سیاست خارجی مبتنی بر معیارهای اسلام، تعهد به آحاد مسلمان و پشتیبانی از مستضعفان جهان می داند. حضرت امام خمینی (ره) در این زمینه می فرمایند: «ما باید در ارتباط با مردم جهان و رسیدگی به مشکلات و مسائل مسلمانان و حمایت از مبارزان و گرسنگان و محرومان با تمام وجود تلاش نماییم.»

(صحیفه نور، ۱۳۷۹، ج ۲: ۲۳۸)

مقام معظم رهبری دفاع از مظلوم را به مثابه یکی از مهم ترین مؤلفه های دینی تأثیرگذار در تصمیم ها و رفتارهای راهبردی دفاعی جمهوری اسلامی و سیاست های دفاعی می داند. در این راستا از سوی معظم له اعلام می گردد که هر جا دفاع از هویت اسلامی است، هر جا دفاع از مظلوم است، جمهوری اسلامی آنجا حاضر است. (حسینی خامنه ای، ۱۳۹۳)

در جمع بندی در زیر شمای کلی از بنیان های هنجری، اعم از ملی و مذهبی جمهوری اسلامی ایران در حوزه انقلاب در امور نظامی ترسیم شده است.

نمودار ۲- بنیان‌های هنجاری انقلاب در امور نظامی در جمهوری اسلامی ایران

۷- نتیجه‌گیری و پیشنهادها

در این پژوهش تلاش شد تا انقلاب در امور نظامی در جمهوری اسلامی ایران، مبتنی بر مبانی هویتی و هنجاری تفسیر گردد. بدین منظور مختصات نظریه هنجاری روابط بین الملل در تلفیق با نظریه اسلام محور روابط بین الملل بیان شد که حاصل آن سنتر یک نظریه تجویزی و تقویمی در نسبت با پدیده‌های سیاست بین الملل بود. از جمله این پدیده‌ها که کاربرست آن در قبال جمهوری اسلامی ایران نشان داده شد، انقلاب در امور نظامی بود. انقلاب در امور نظامی که برایند به کارگیری فناوری‌های نوین و تحول در شیوه مبارزه و فرماندهی میان نبرد بود، در نسبت با جمهوری اسلامی ایران معرف اصولی همچون دفاع و در صورت تهدید تهاجم مقطوعی، مبارزه نامتنازن و نامنظم، بومی‌سازی تجهیزات و تسليحات نظامی و نهایتاً اتکا بر رهبری معنوی و روحی نیروهast.

فارغ از این مقدمات که کمایش در آثار دیگر قابل رویت است، پرداختن به دلائل پیگیری مصرانه انقلاب در امور نظامی توسط جمهوری اسلامی ایران، پژوهش را وارد یک قلمرو بنیادی و

مبایی کرد که نشان از تأثیر مؤلفه‌های ملی و دینی در این نگاه هجاري داشت. در بررسی این عناصر، آرمان خواهی، خیر و شریک پندراری کائنتات، دفاع از خوبی و خیر، تقابل با اهریمن، استقلال طلبی و مقابله با زور به مقوله ملی ایرانیان نسبت داده شد و تقابل دائمی حق و باطل، عدم سلطه‌پذیری و سلطه‌گری، و طرد غیر حق برآمده از آموزه‌های اسلامی - شیعی برشمرده شد. قدرمسلم این موارد است که در پیوند با تحول قدرت با اتکا به ابزار نظامی و شیوه‌های هدایت نیروها در میدان نبرد، رفتار راهبردی و دفاعی جمهوری اسلامی ایران را موجه می‌کند.

در نهایت پیشنهادی که می‌توان ناظر به این حوزه موضوعی ارائه داد معطوف به تلاش برای کاستن از وزن و تسلط یک سنت رایج در مطالعات امنیتی بین‌الملل است. تأکید اندیشکده‌های اروپایی و آمریکایی بر تبیین رفتارهای نظامی جمهوری اسلامی ایران در چهارچوب نظریه‌های مرسوم امنیت، پژوهش‌های موجود را به یک جمع‌بندی مشخص می‌رساند: ایران همچون سایر بازیگران نظام بین‌الملل در پی ارتقا توانمندی‌های نظامی خود به منظور بی‌ثبات ساختن مناطق پیرامون و نهایتاً نظام بین‌الملل است. درحالی که تولید آثاری که وجاهت جنبه‌های هنجاری و مبانی ارزشی ایران را برجسته می‌کنند، با ارائه تصویر علمی دقیق‌تر از رفتارهای ایران به توسعه ادبیات نظری کمک بیشتری می‌کنند و همچنین از حیث عملی شما مطلوب‌تر و پسندیده‌تری از ایران ارائه می‌دهند

فهرست منابع

- Abrahamian, E. (1990). Conspiracy Theory in the political culture of Iranians. 10th book. Kankash. [In Persian]
- Alsen, J. A. (2005). Asymmetric War (Air Power). Translators Group. first edition. Center for Defense and National Security Studies, Supreme War of the IRGC. [In Persian]
- Asghari, M. (2009). Examining the defense thought of Imam Khomeini. Andisheh magazine, Vol. 15(2), pp. 4-20. [In Persian]
- Ashraf, A. (1995). Conspiracy Illusion, Goftogu Magazine, Vol. 1(8), pp. 45-47. [In Persian]
- Asil, H. (2013). Utopia in Iranian thought. Nashr-e Ney. [In Persian]
- Bacevich, A. J. (1997). Tradition Abandoned: America's Military in a New Era, The National Interest, vol. 48 (2), pp. 16-25.
- Bagheri, K. (1387). Science (experimental religion). Secretariat for supporting theorizing, criticism and debate chairs.
- Barzani, M. A. (2005). Islam, Principality of war or Principality of peace?. International Law Review, Vol. 22 (1), pp. 157-173. [In Persian] 10.22066/CILAMAG.2005.17972
- Cain, A. C. (2002). Iran's Strategic Culture and Weapons of Mass Destruction: Implications for US Policy. The US: Air War College. [In Persian]
- Cochran, M. (2009). Normative Theory in International Relations: A Pragmatic Approach. Cambridge University Press. [In Persian]
- Dehghani Firouzabadi, S. J. (2006). Identity and interest in the foreign policy of the Islamic Republic of Iran. Strategic Studies Research Institute. [In Persian]
- Dehghani Firouzabadi, S. J. (2009). Foreign Policy of the Islamic Republic of Iran. 3rd edition, Samt. [In Persian]
- Dunne, T., Kurki, M., & Smith, S. (Eds.). (2021). International relations theories: Discipline and diversity. Oxford University Press, USA.
- Eral, T. H. (2013). The Revolution Military Affairs: Prospects and Cautions, Strategic Studies in Institute. [In Persian]
- Fuller, G. (2013). The center Of The Universe: The Geopolitics Of Iran, translated by Abbas Mokhbar, second edition, Nahr-e-Markaz. [In Persian]
- German, T. (2023). Learning the wrong lessons: Russian views of the changing character of conflict. In War changes everything: Russia after Ukraine. NATO Defence College.
- Ghafari, M. and Shariati, S. (2007). The Foundations of Idealism in Iranian Political Culture. Culture Strategy, Vol. 1 (3), pp.65-84 . [In Persian]
- Gheysari, N., and Khezri, E. (2017). Defense Policy of Islamic Republic of Iran; Check Macro Documents. The Islamic Revolution Approach, Vol. 10(37), pp. 57-74. [In Persian]
- Gotz, N. and Christian Atwardt (2008). "The Revolution in Military Affairs, its driving forces Elements and Complexities", Institute for peace Research and Security Policy at the University of Hamburg.
- Habibi, E., Aghadavood Jolfaei, S. R., & Valikhani Dehaghani, M. (2024). Anticipating the management model of asymmetric wars in the field of defense of popular forces. *Futures Studies Of The Islamic Revolution*, 5(1), 223-252. [In Persian]
- Imam Ali. Nahj al-Balaghah [In Persian]
- Imam Khamenei, S. A. (1990). Statements in the meeting of military and law enforcement commanders. <https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=2410> [In Persian]
- Imam Khamenei, S. A. (2001). Statements in the meeting of the families of the martyrs of Kashan, Aran and Bidgol, <https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=3093> [In Persian]

- Imam Khamenei, S. A. (2008). Nowruz message of the leader of the revolution on the occasion of the year 2008, <https://farsi.khamenei.ir/message-content?id=287> [In Persian]
- Imam Khamenei, S. A. (2010). Statements at the meeting of the Basij members of the academics of universities, <https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=9640> [In Persian]
- Imam Khamenei, S. A. (2014). Statements in the meeting of officials and ambassadors of Islamic countries, <https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=27114> [In Persian]
- Imam Khamenei, S. A. (2015). Statements at the Imam Hossein University, <https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=33172> [In Persian]
- Imam Khamenei, S. A. (2016). Statements at the meeting of the members of the Islamic Development Coordination Council, <https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=38575> [In Persian]
- Imam Khomeini, S. R. (2000), Sahifeh-Ye Imam, volume 2. Institute for compilation and publication of Imam Khomeini's works. [In Persian]
- Imam Khomeini, S. R. (2000), Sahifeh-Ye Imam, volume 20. Institute for compilation and publication of Imam Khomeini's works. [In Persian]
- Imam Khomeini, S. R. (2000), Sahifeh-Ye Imam, volume 21. Institute for compilation and publication of Imam Khomeini's works. [In Persian]
- Imam Khomeini, S. R. (2000). Sahifeh-Ye Imam, volume 10. Institute for compilation and publication of Imam Khomeini's works. [In Persian]
- Imam Khomeini, S. R. (2000). Sahifeh-Ye Imam, volume 18. Institute for compilation and publication of Imam Khomeini's works. [In Persian]
- Jamshidi, M. H. (2001). The Basics and History of Military Thought in Iran. Revolutionary Guards Corps Command and Headquarters Faculty. Vice-Chancellor of Research. [In Persian]
- Karamnia, R. (2016). A strategic defense model based on the defense thought of Imam Khomeini. National Defense University. [In Persian]
- Katouzian, H. (2020). "Iran's Long History and Short-Term Society". International Journal of New Political Economy, Vol. 1(1), 23-34.
- Kauppi, M. V., & Viotti, P. R. (2023). "International relations theory". Rowman & Littlefield.
- Kauppi, M. V., & Viotti, P. R. (2023). International relations theory. Rowman & Littlefield. (4), pp. 158-185. [In Persian]
- Mosallanejad, A. (2008). Political Culture of Iran. Farhang Saba. [In Persian]
- Öztürk, Z. A. (2023). "Normative International Relations Theory Today" in Tayyar Ari, Critical Theories in International Relations: Identity and Security Dilemma, Rowman & Littlefield.
- Qaderi, H. (1999), Other thoughts, Nashr e Boaqeh. [In Persian]
- Rajaee, F. (1996), The Evolution of Political Thought in the Ancient East. Ghoomes Publishing Company. [In Persian]
- Rajaee, F. (2012). Iranian Ideology and Worldview: Cultural Export of the Revolution. Baaz Publications. [In Persian]
- Ramazani, R. (2009) Understanding Foreign Policy of Iran. A Quarterly Journal of Foreign Relaitons, Vol. 1 (1), pp. 11-20, [In Persian] (20.1001.1.20085419.1388.1.1.1.6
- Rashidzadeh, F. (2014). Military Security in Imam Khamenei's Discourse (i.e., the Supreme Commander-in-Chief; may His shadow extend). Military Management Quarterly, 14(54), 29-70. [In Persian]
- Rezaei Mirghaed, J., Shahabi, R., & Akbarzadeh, F. (2023). Compilation of the strategic model of the sanctions policies of the United States towards the Islamic Republic of Iran with an emphasis on three major security discourses (Joe Biden's presidency). *Security Horizons*, 16(59), 37-63. [In Persian]

- Seliktar, O., & Rezaei, F. (2020). "Iran, Revolution, and Proxy Wars". Cham: Springer International Publishing.
- Seyyed Qutb, (1989). Islam and World Peace, translated by Zain al-Abidin Ghorbani and Hadi Khosrowshahi, Islamic Culture Publishing. [In Persian]
- Shafeghat, A., Elyasi, M., Bamdadsoofi, J., & Tabatabaiean, S. H. (2016). Qualitative Analysis of Innovation System from the Perspective Discourse of Islamic Revolution in the Defense Industry. *Journal of Improvement Management*, 10(2), 71-85. [In Persian]
- Smith, K. (2009). "Constructing Africa (ns) in International Relations Theory". Paper Presented to the Annual Meeting of ISA-Abreact Puc-Rio De Janeiro, Brazil.
- Tilford H. E. (1995). "The Revolution Military Affairs: Prospects and Cautions", Strategic Studies institute.
- Torabi, G., and Rezaee, A. (2012). Strategic culture of Islamic Republic of Iran: Affirmative context and principle criteria. *Strategic Studies Quarterly*, 14(54), 135-162. [In Persian] 20.1001.1.17350727.1390.14.54.6.4
- Zargar, A. (2007). Normative Theory of International Relations in the Contemporary World. *Foreign Policy Quarterly*, Vol 21 (3), pp. 599-636. [In Persian].

